

הנסיגות

הכל מבולבלים: החיילים הנסוגים מקו דע לקו גרוע יותר, תושבי הגליל ותושבי דרום לבנון

קדימה, לאחור! כלי הרכב הכבדים נסעו במהירות דרומה, אחורה, לכיוון הגבול. על כלי הרכב היו מונפים דגל ישראל ודגל היחידה. החיילים תבושיקסדות.

ונישקם ועלו על שורת משאיות, שהמתינו להם כדי לקחת אותם הביתה, לארץ. אך חיילי גולני ידעו, שכשיגמרו את הקורס בארץ, הם ישובו ללבנון.

הביתה? אחרי שהגיעו החיילים על הכלים הכבדים, זלדות וטנקים, אל נקו"ד-תאיסוף, צמונית לעיירה ג'זין. אספו את חמציהם

את השיירה הנסוגה דרומה. החיילים לבושים בסרבליים מיוחדים המתאימים לתנאי שלג ולרגליהם הם נועלים נעלי-שלג חמות. הגשם והרוחות הסוערות לא מנעו את הנסיגה. שהיתה מהירה ומסודרת.

שלג של השחא כל הרכסים המובילים לעיירה ג'זין מכוסים במרבדי שלג. החורף בלבנון בעיצומו. כלי רכב של צה"ל עמדו ביום השבת בצידי הדרכים ואיבטחו

חייל צעיר ישב על זלדה מאובקת ומלאת בוך. הוא היה מלוכלך ועיניו היו אדומות מעייפות. הוא היה לבוש סרבלי שלג עבה ונראה ארוז היטב בתוכו. כאיטיות ובכבדות הסיר החייל מעל ראשו את הקסדה והחזיר למקומה כיפה סרוגה כחולה. הוא ישב בשקט למעלה-למעלה, ניקה בסמרטוט את הרובה האישי שלו. אחריכך התכופף פנימה, לתוך כלי-הרכב ושלח משם את הקיטבג, את הרובון ואת השכפ"ץ הצבאי.

אז ירד בכבדות מעל הזלדה מכוסת

מאת
ענת סרגוסטי

הבוץ ונשרך, כשהוא גורר אחריו את החפצים הכבדים. לכיוון המשאית הצבאית שחיכתה כדי לקחת אותו הביתה, לארץ. כשעבר עם חבריו את הגבול ליד מטולה, פרצה מגרוננו קריאת שימחה. הוא קפץ, ביחד עם חבריו, בתוך המשאית הפתוחה, נופף ידיים לעבר החייל במחסום ושר. רימוני-עשן ציבעוניים ליוו את הכניסה לתוך קריית-שמונה. זו היתה, בוודאי, אחת השבתות המשמחות כי חיו, והוא לא היה זקוק לאישור הרבנים כדי לשמוח או להפליט מפיו